

Les llàgrimes d'Armènia

written by Óscar Ladera Navidad | 3 de novembre de 2020

Estem acostumats a què la Comunitat Internacional i a q les organitzacions internacionals promulgadores de la pau facin de costat a situacions límits on es perden una quantitat immesurable de vides humanes. Palestina, el Sàhara i les nombroses intervencions militars de les grans potències (sobre tot dels EUA) ens tenen força habituats.

Si bé, el genocidi armeni que es va dur a terme fa més de cent anys ja va patir un oblit imperdonable, ara, Armènia, una de les civilitzacions més antigues del món, torna a ser l'epicentre neuràlgic internacional de les batalletes absurdes que es cobren una gran quantitat de vides innocents.

Les maniobres militars del govern d'Azerbaidjan en una clara ofensiva contra Armènia han generat desenes (si bé no, centenars) de protestes i mobilitzacions arreu del món. Turquia sembla ser fins ara l'únic estat del món que ha entrat de ple dret al conflicte, amb els mateixos ullals esmolats que fa cent anys, això sí, en aquell moment sota una estructura imperial otomana i actualment amb plena membresia a l'OTAN.

Sense endinsar-se gaire en les raons particulars religioses, ètniques i morals d'uns i altres, cal remenar l'hemeroteca per comprovar que l'anterior conflicte de les mateixes característiques per la regió de Nagorno Karabaj, fa tres dècades, va deixar un saldo de baixes de més de trenta-dos mil morts. El nostre planeta, i menys en aquests moments, no es pot permetre un episodi similar.

Com a persones compromeses amb la pau entre els pobles, és escaient que fem una proclama a les organitzacions internacionals per prendre partida a favor de la vida i dels drets humans i condemnar, un cop més, l'actitud bel·ligerant de l'Estat turc, qui sembla tenir força interès en una

resolució antipacífica del conflicte.

Recordeu que mentre llegim això, una mare fa l'últim petó a la cara al seu fill que, probablement, si el torna a veure, serà en un taüt de fusta.